

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/10/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111220978
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6111220978.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s. r. o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, v konaní zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Údernicka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi P. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, A. E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, IČO: 35 510 722, o zaplatenie 466,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04. 10. 2012 č. k. 20C/104/2012-116 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29. 10. 2012 č. k. 20C/104/2012-129, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 29,08 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 97,99 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Zamietnutie návrhu odôvodnil účinnou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka, o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p., keď odporca náhradu trov konania neuplatnil, preto mu tieto súd nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi priznal podľa odôvodnenia náhradu za tri úkony právnej pomoci. Opravným uznesením opravil výrok o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške priznanej sumy a to zo sumy 97,99 Eur na sumu 146,99 Eur s poukazom na ust. § 164 O. s. p., keďže bolo zrejmé, že došlo k sčítacej chybe. V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd jednoznačne uviedol, že priznáva náhradu za tri úkony právnej služby spolu s troma režijnými paušálmi a 20 % DPH pri hodnote jedného úkonu 33,20 Eur a režijného paušálu 7,63 Eur. Správna výška priznaných trov konania v takomto prípade bola 146,99 Eur.

Proti výroku o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, a tiež proti opravnému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navrhovateľ z vlastných skúseností vie, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe do konania. Nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovacia prax súdov, kedy súdy náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi

nepriznali (Krajský súd v Košiciach sp. zn. 6Co/140/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012). Má za to, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. (podobne rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012). Trovy vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhuje podľa § 220 O. s. p. zmeniť rozhodnutie v napadnutom výroku tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania neprizná. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu 9,16 Eur s DPH za podanie odvolania.

Rovnako odôvodnil aj odvolanie proti opravnému uzneseniu.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa vyjadril názor, že aplikácia § 150 ods. 1 O. s. p. v tomto prípade je nenáležitá, keď v tomto prípade žaloval navrhovateľ premlčanú pohľadávku (k tomu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/169/2012: „Navrhovateľ žaloval premlčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat' premlčanie v dôsledku svojej neznalosti. Práve táto okolnosť je jednou z tých, ktorá vylučuje aplikáciu ust. § 150 O. s. p. v danom prípade.“). Správanie sa navrhovateľa teda nedáva predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. O. s. p.

Ďalej uvádza, že vedľajší účastník vstupom do množstva súdnych sporov pôsobil odradzujúco pre navrhovateľa v tom, že navrhovateľ uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku zobral návrh na začatie konania späť a navrhol konanie zastaviť. Nesúhlasí s názorom, že by vedľajší účastník ako združenie na ochranu práv spotrebiteľa nemohol byť zastúpený advokátom, a že by trovy právneho zastúpenia v takomto prípade nemali byť považované za účelne vynaložené. V tejto súvislosti poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom (nález Ústavného súdu SR, napr. II ÚS 78/03, II ÚS 31/04, II ÚS 56/05, IV 147/08, II ÚS 122/09). Vyjadril názor, že samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je sporná a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 09. 06. 2010 5Cdo/71/2010 ako aj na najnovšie komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku: Števec/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, komentár I. diel, druhé vydanie, a ďalšie. Rovnako rozsiahla judikatúra krajských súdov zo správnej a náležitej aplikácie vnútroštátnych noriem ale aj právnych aktov únie a judikatúry NS SR, ÚS SR, SD EÚ a ESLP. K tejto problematike existujú stovky aktuálnych rozhodnutí.

V ďalšom vyjadrení poukázal na ďalšie argumenty z rozhodnutí viacerých krajských súdov a s poukazom na svoju argumentáciu navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,60 Eur, režijný paušál 7,63 Eur a 20 % DPH, spolu 29,08 Eur.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý výrok o náhrade trov konania v spojení s opravným uznesením ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd vychádzajúc zo zásady individuálneho hodnotenia každej prejednávanej veci zistil, že v tomto prípade vedľajší účastník na strane odporcu oznámil svoj vstup do konania dňa 30. 01. 2012 na strane odporcu P. Z. v dobe po vydaní platobného rozkazu, avšak pred nadobudnutím jeho právoplatnosti (vzhľadom na nedoručenie platobného rozkazu odporcovi) a v lehote na podanie odporu podal proti platobnému rozkazu odpor. V odpore vzniesol námietku premlčania s odôvodnením, že žaloba bola súdu doručená dňa 22. 09. 2011 po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Poukázal na to, že v tomto prípade pohľadávku nadobudol navrhovateľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 26. 02. 2009 od Beneficial Finance, a. s., pričom právny predchodca navrhovateľa (Beneficial Finance) listom zo dňa 12. 12. 2008 odstúpil od zmluvy o osobnom úvere, ktorú uzavrel s P. Z., a ktorá je podkladom pre vymáhanie spornej sumy. Odstúpením od zmluvy vznikol medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia s nutnosťou aplikácie ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka o dvojročnej premlčacej dobe.

Ďalej poukázal na svoj právny názor k možnosti podať odpor proti platobnému rozkazu aj zo strany vedľajšieho účastníka, keďže v obdobných súdnych sporoch navrhovateľ práve túto skutočnosť zvykne namietat'. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vedľajší účastník uviedol, že nebude už poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, ktorá je právnym titulom uplatňovaného nároku. Poukázal však na ust. § 172 ods. 9 O. s. p., podľa ktorého súd nevydá platobný rozkaz, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky a odporcom je spotrebiteľ. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ je súd povinný ex offio skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Navrhol po vykonanom dokazovaní rozhodnúť rozsudkom tak, že súd žalobu zamietne a navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Odvolací súd ďalej zistil, že po zrušení platobného rozkazu (podaním odporu vedľajšieho účastníka) súd vo veci pokračoval pojednávaním určeným na deň 21. 08. 2012. Vedľajší účastník po obdržaní predvolania (18. 07. 2012) zaslal súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe, kde zotrval na vznesenej námietke premlčania z odporu, ďalej namietol nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa, keď zmluvu o postúpení pohľadávky naňho považoval za neplatnú vzhľadom na ďalej konkretizované neprijateľné zmluvné podmienky vyjadrené v obchodných podmienkach zmluvy. Zároveň dal podnet, aby súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O. s. p. vo výroku rozsudku určil neprijateľné zmluvné podmienky v obchodných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neplatné, a to podmienky obsiahnuté v bode 2. písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/, i/, j/, k/, v bode 7. písm. d/, e/, f/, h/ a v bode 8. písm. d/.

Odvolací súd vzhľadom na svoju rozhodovaciu činnosť je oboznámený s množstvom obdobných sporov a s prejednávanou problematikou. K otázke možnosti vedľajšieho účastníka využiť služby advokáta zaujíma odvolací súd jednoznačné stanovisko, že takéto právo nemožno nikomu uprieť, ide o ústavné právo každého účastníka zakotvené v článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o možnosť uplatniť náhradu trov za poskytnuté právne služby, odvolací súd vychádza z ust. § 93 ods. 4, súhlasí s názorom, že aj vedľajší účastník má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Pokiaľ ide o účelnosť trov vynaložených v tomto konkrétnom prípade, je odvolací súd toho názoru, že vedľajší účastník účelne vstúpil do konania, keď práve jeho pričinením bol návrh navrhovateľa zamietnutý pre dôvodne vznesenú námietku premlčania. Pokiaľ ide o počet úkonov poskytnutej právnej služby v tejto veci, zo spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník vykonal tri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava, podanie odporu a podanie vyjadrenia, keď ani jeden z týchto úkonov nemožno považovať za duplicitný a nadbytočný, keďže vo vyjadrení, ktoré v písomnom vyhotovení doručil vedľajší účastník súdu po vytýčení ústneho pojednávania, poukázal okrem už prv vnesenej námietky premlčania aj na iné dôvody pre zamietnutie žalobného návrhu. Odvolací súd (aj keď v množstve iných vecí, ktoré však sú charakterizované ako takzvané „formulárové podania“, keď ide o opakujúce sa vyjadrenia bez konkrétnej nadväznosti na individuálny prípad - okrem označenia účastníka) dospel k názoru, že v danom prípade možno všetky úkony právnej služby považovať za účelne vynaložené a nezistil dôvod na postup pre ich zníženie s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O. s. p. (uvádzané „formulárové podania“), a preto napadnuté uznesenie o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník na strane odporcu úspešným účastníkom, a preto podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. priznal odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi aj náhradu trov odvolacieho konania, a to vo výške 1 tarifnej odmeny, režijného paušálu a 20 % DPH (§ 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.